

HAPPY TIMES

NOVÁ SEDMAČKA

**Rozhovor s Hedvikou Cacarovou
asistentka, angličtinářka a japanoložka**

Odkud jste se vzala na Veselé škole?

Můj bratr je třídním učitelem v sedmé třídě a od něj jsem se dozvěděla, že ve škole je volné pracovní místo. Tak jsem se o něj pokusila ucházet a vyšlo to. Znělo to jako zajímavá zkušenost.

A je to zajímavá zkušenost?

Rozhodně.

Co bylo nejtěžší, když jste začala dělat na Veselce asistentku?

Ranní vstávání. Nebyla jsem zvyklá vstávat před sedmou. Ale to asi tady mají skoro všichni. A druhá věc, asi nepřekvapí, že je tady občas víc hlučno, než by mi bylo příjemné.

A těšíte se ráno do školy?

Ano!

Za co jste ráda tady na škole?

Že za těch pár měsíců, co jsem tady, se mi snad celkem podařilo zapadnout.

Že si Vás občas učitel splete s nějakou žákyní?

Přesně. (směje se)

A jaký předmět Vás tady nejvíc baví?

Asi angličtina. Ta mě opravdu baví.

Čemu se věnujete ve volném čase?

Malování na hedvábí.

Jak jste se dostala zrovna k hedvábí?

Před několika lety jsem získala poukázku od firmy, kde jsem pracovala, a díky tomu jsem si mohla vybrat kurz malování a kreslení na hedvábí. Vyzkoušela jsme to, bavilo mě to, a teď se tomu věnuji, kdy mohu.

Oblíbené zvíře?

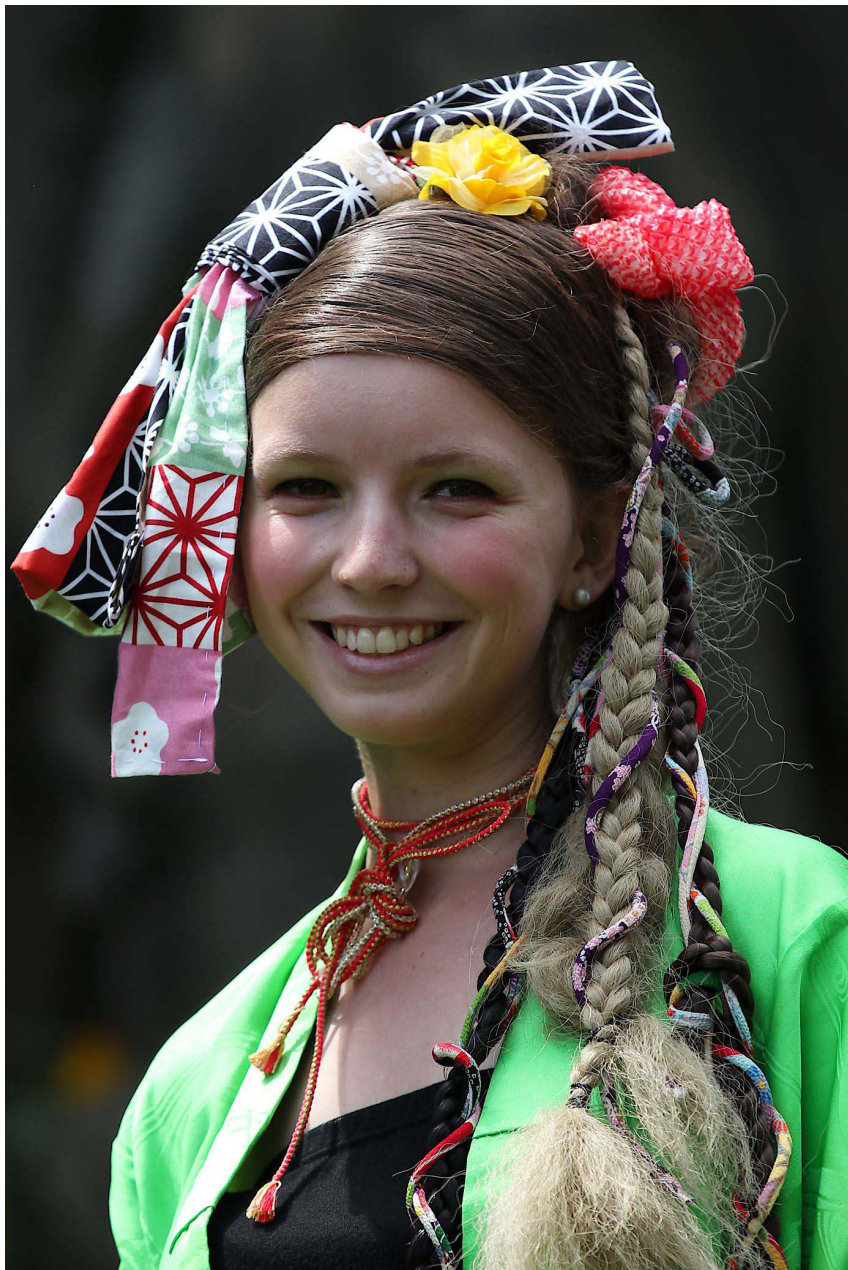
Holub.

Tak to jste na správném místě, protože holubi naši školu doslova milují.

Také si myslím.

Co je v sedmé třídě nejtěžší?

Asi udržet pozornost všech a v současnou chvíli.

>>

Čím jste vlastně původně chtěla být?

Kulturní antropoložkou - tzn. badatelem, který zkoumá vývoj kultury. Konkrétně jsem se chtěla zabývat gejšami v Japonsku. To byly elitní společnosti, které měly od malička jednak velmi přísný režim, co se týče dodržování různých pravidel a rituálů, jednak byly velmi vzdělané. Chtěla jsem zkoumat, odkud se vzaly a jak vypadá jejich život dneska.

Byla jste tedy v Japonsku nějakou delší dobu?

Ano, několik měsíců...

A čím Vás vlastně tolik zaujalo?

To je dobrá otázka. Asi tím že to je hodně komplikovaná země s bohatou historií.

V Japonsku prý mají automaty skoro na všechno.

Ano, v automatech se dá koupit skoro cokoli.

A jaký byl Váš nejoblíbenější automat?

Tak asi to byly ty automaty na limonádu - byly tam takové, jaké jsem v životě neochutnala.

Na co bylo nejtěžší si v Japonsku zvyknout?

Před cestou do Japonska jsem dobře věděla, že Japonsko je vysoce homogenní země a lidé tam pochopitelně vypadají jinak než tady u nás. Počítala jsem tedy s tím, že budu trochu vyčnívat. I tak mě ale překvapilo, do jaké míry jsem to pocítovala. To, že jste běloch ze Západu, je v Japonsku, alespoň v některých oblastech, pořád dost neobvyklé. Najednou vnímáte, že na vás koukají, kam přijдете, a sami sebe se ptáte, zda je něco špatně. Chovám se nevhodně? Tvářím se zvláště? Mám na obličej flek, nebo moc rozčuchané vlasy? Pak si ale v duchu připomenete, že vlastně vypadáte úplně jinak, než všichni kolem. Jste cizinec. A ať se snažíte, jak chcete, cizincem zůstanete.

Jak to tam vypadá s náboženstvím?

V určité harmonii tam funguje hned několik náboženství: šintoismus (to je původní mnohobožství), buddhismus (z Číny) a konečně křesťanství. Zajímavé je, že jeden člověk může praktikovat různé tradice a ničemu to nevadí. Každý člověk si do značné míry nastavuje svůj duchovní program. Může se modlit ke Kristu, mít doma panenku Marii, vedle ní může spokojeně sedět soška Buddhy, zatímco se místností šíří vůně šintoistických vonných tyčinek. Ve městě můžete celkem běžně narazit na buddhistického mnicha, a každou chvíli potkáte svatyni nebo chrám, klidně mezi mrakodrapy.

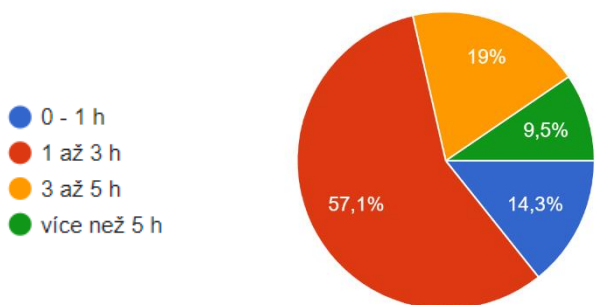
Co Vám tam chutnalo nejvíc?

Japonci jsou mistři suši neboli studené mořské kuchyně, takže samozřejmě ryba. A také japonská rýže. Umí ji připravit jako nikde jinde na světě.

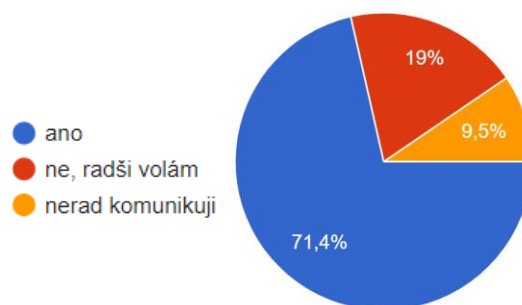

Děkujeme za rozhovor Vincent & Mojmir

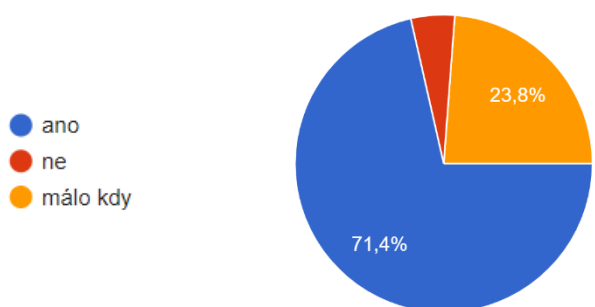
Kolik času trávíš denně na mobilu či tabletu?

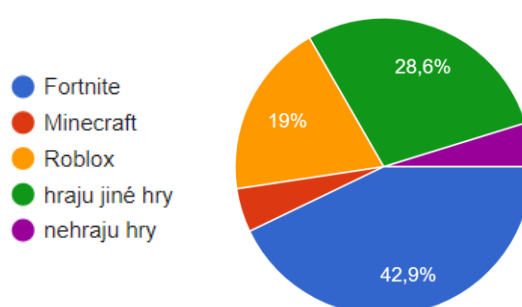
Píšeš si rád s kamarády?

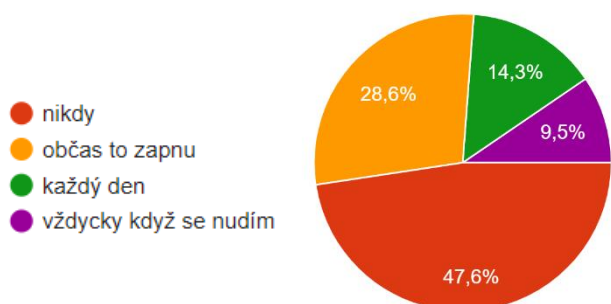
Posloucháte písně digitálně?

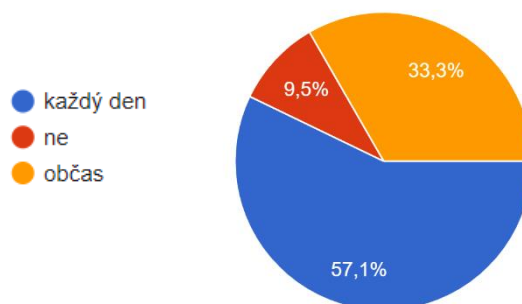
Jaké hry hrajete?

Trávíte čas na tiktoku?

Trávíš čas na Youtube?

PROSTŘENO

Sedmáci v kuchyni aneb chutě ráje

Možná patříte do zvláštní skupiny lidí, kteří oběd nechávají na poslední chvíli. Možná jste si zvykli na vzácný klid pozdních obědů v naší jídelně. A možná jste byli poslední dobou z tohoto klidu hrubě vytrženi pokřikem vášnivých kuchařků ze zadní kuchyně. Co to tam u Merlinových vousů dělají? Jaké to cinkání, drčení, skřípot a prskání? Ano, v pozdních odpoledních naši sedmáci činí ze zcela obyčejných věcí výtvořů kromobyčejné. Nedokáží sice vařit bez solí, ale podívejte se, co dokáží z nudlí, co svedou z nejobyčejnější mouky.

Na těsto budeme potřebovat:

- 600 g polohrubé mouky
- špetku soli
- sušené droždí
- 6 lžic olivového oleje
- 300 ml vlažné vody

Na rajčatový základ budeme potřebovat:

- plechovku krájených rajčat
- lžici cukru
- lžičku soli
- špetku pepře
- polévkovou lžici bazalky
- lžičku oregána
- tři stroužky česneku
- 3 lžice oliv oleje

Pro ozdobu:

- šunku
- mozzarellu
- kukuřici
- tenké plátky rajčat

Máme? Tak jdeme na to!

PIZZA DEL PARADISO

Každé jídlo, které vytvoříme vlastníma rukama se sedmáky, jíme s chutí. Ale o pizzu paradiso jsme se doslova rvali. Abyste však vy nemuseli sáhnout k násilí, prozradíme vám recept, jak si ji udělat doma. Vůbec to není těžké a navíc to vyjde docela levně!

Příprava:

1. Suché suroviny promícháme, pak přidáme olej a nakonec přiléváme vodu, zatímco zuřivě hněteme, dokud se všechny suroviny nespojí v krásný bochánek - poprášíme moukou.
2. Těsto necháme vykynout na nějakém teplém místě, cca 1 hodinu.
3. Na těsto rozlijeme rajčatový základ a potom přidáme ostatní suroviny, co chceme, abychom dali na pizzu.
4. V horkovzdušné troubě pečeme na 200° C, a to 10-15 minut, než se povrch okrajů pizzy zatvrdí a mírně zezlátne.

“Doporučuje 9 z 10 sedmáků” ***** (nevhodné pro celiaky)

Vincent & Mojmir

Egypt'an Sinuhet - Mika Waltari

Máte rádi historii? Obzvlášť tu starověkou? Rádi čtete? Hodně čtete? Mám pro vás výbornou, pěkně naducanou knihu plnou dobrodružství a záhad - Egypt'an Sinuhet. Napsal ji finský spisovatel Mika Waltari a byla přeložena do několika desítek jazyků. Dokončil ji v roce 1945, rychle se stala celosvětovým bestsellerem. Waltari se inspiroval prastarým rukopisem vlastního životopisu jistého Sinuheta, který žil na začátku 2. tisíciletí př. n. l., nicméně posouvá děj o několik století později, aby mohl hlavní postavu zasadit do dramatických událostí Achnatonovy monoteistické reformy, konkrétně do 14. st. př. n. l. Sledujeme tak život egyptského lékaře, od jeho nalezení v proutěném koši, po studia a dospívání přes zralý věk, kdy stojí po boku nejmocnějších, až po jeho zmoudření na konci jeho života. Autor nechá Sinuheta také cestovat po dalších starověkých

civilizacích, díky čemu se ocitneme i ve slavném krétském Labyrinthu s Minotaurem. Jinak nás důkladně seznámí s egyptskými reáliemi, včetně mumifikace a trepanace mozku. Příběh je plný lásky, zrady, konkurenčních bojů a napětí, ale především dávné moudrosti. Všechny tyto věci jsou spojeny v patnácti knihách. Mně se kniha velmi líbila, i když bych to spíše doporučoval starším čtenářům, jelikož román se nevyhýbá násilnému charakteru starověké společnosti.

Filip Libřický

Strážci Galaxie - režie James Gunn

Strážci galaxie je jeden z nejnovějších příběhů z Marvelovské řady. Čím nás tedy tato trojdílná marvelka překvapí? Každý díl přinese spoustu dobrodružství a akce hned na několika planetách. V prvním díle je strážců pět: Gamora, Drax, Rocket, Groot a Quill, ve druhém přibude Mantis a Nebula. V prvním díle se setká prvních pět členů ve věznicí, odkud následně utečou. A jelikož kde jinde než ve vězení si získáte super kamarády na celý život, tak to jejich útekem neskončí. Rozhodnou se, že budou spolu bojovat proti zlotřilému Thanosovi a jeho poskokovi Ronanovi. Podaří se jim porazit pouze poskoka, a tak se diváci mohou těšit na pokračování v druhém díle, kde se centrem zájmu naší partičky stává Quillův otec. Ten se zprvu tváří jako celkem ideální rodič s božskými vlastnostmi a vlastní dokonalou planetou. Brzy se však ukáže, že je to odporný záporák, jenž má na svědomí smrt Quillovy matky, nemluvě o chystané zkáze půlky galaxie. Ve třetím díle se hlavní děj točí kolem kybernetického mývala Rocketa. Pronikneme do jeho nepěkné minulosti a dozvíme se, proč je tolik sarkastický a proč si i nejlepší přátele drží od těla. Rocket se v tomto díle postaví svému tvůrci a učiní rázný konec krutým experimentům na zvířatech.

Kamarádi ho v tom samozřejmě nenechají samotného, a tak se spolu střetnou se zrůdným Vrchním evolucionářem, který při dosahování svých cílů nedbá na etiku a emoce. Chce totiž stůj co stůj vytvořit novou dokonalejší lidsko-zvířecí rasu. Tak držme palce těmto dobrým duším, co drží naši Galaxii pohromadě navzdory šíleným a supermocným padouchům.

Hodnocení: celá série filmu je moc fajn. Je to napínavý a svým způsobem i komediální film.

P.S. A kdy zabili Thanose?

Těšte se na Endgame!

Juliana Tučková

TLAPKOVÝ KLAN 3

3

CO SE DĚJE?

ZTRATIL JSEM KVŮLI MEDVĚDOVI 2 ŽIVOTY.

UŽ JICH MÁM JENOM 6.

ZAČÍNÁ ZIMA

ZAČÍNÁ ZIMA, POTŘEBUJEME NALOVIT DOST ZVĚŘE

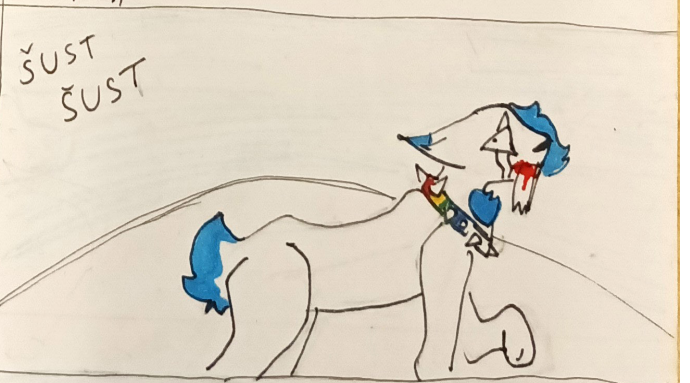

V LESE

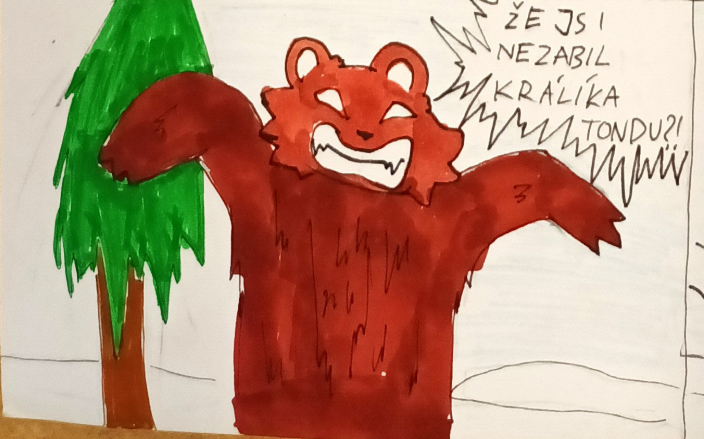

V TABORE

JDU DÁL LOVIT

ŠUST ŠUST

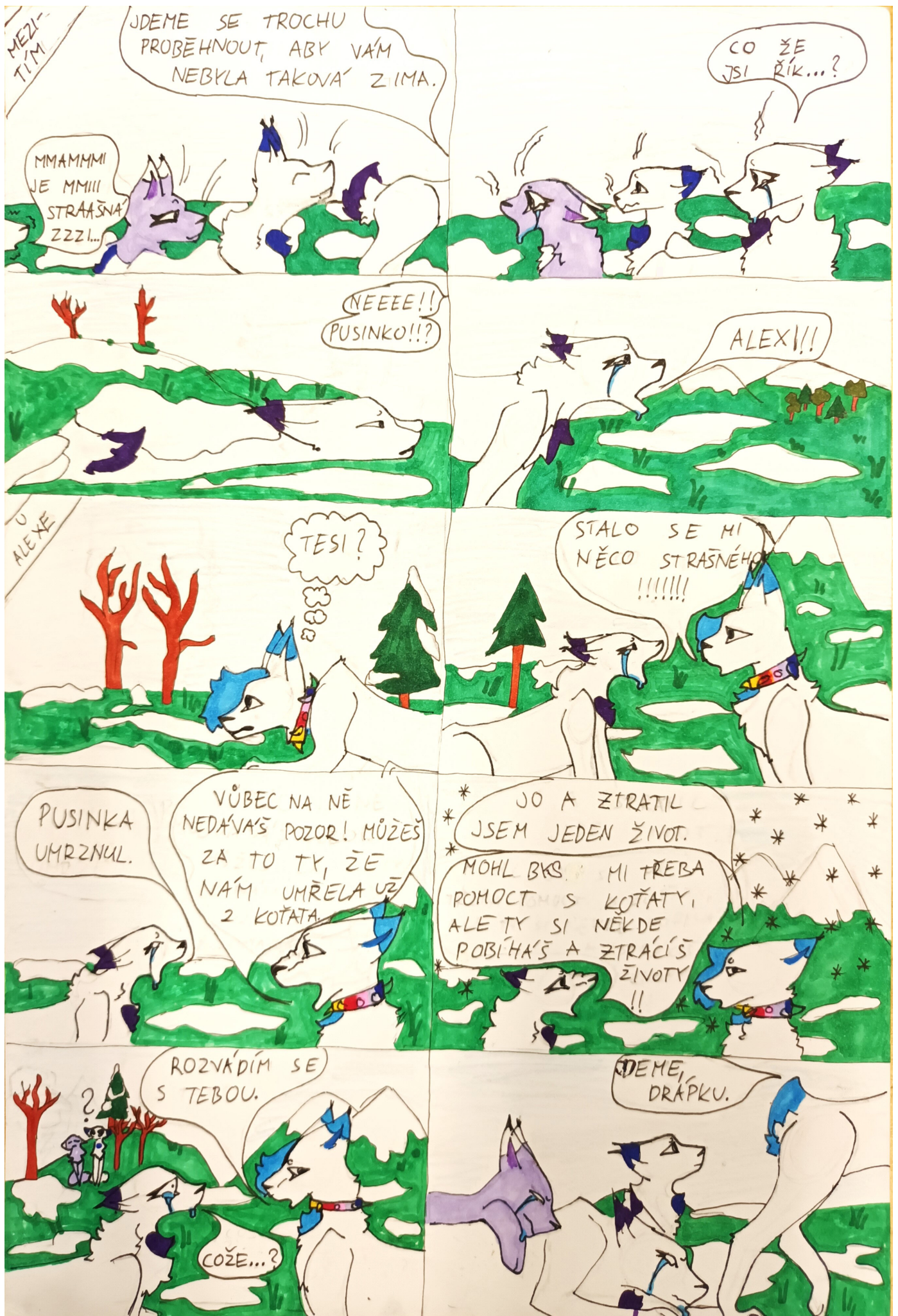

ŽE JSI NEZABIL KRALÍKA TONDU?!

TO MÁŠ ZA TO!

TEĎ VÍŠ, JAK SE ČITÍ TONDA!

VESELOŠKOLSKÝ PLES

Jaká je moje kamarádka

Výběr ze slohových prací

Má kamarádka je velmi milá a laskavá. Vždy se spolu máme o čem bavit. Často spolu chodíme do knihkupectví. Jednou jsme tam spolu byli a ona se chtěla podívat na jednu knihu. Vzala ji do ruky - byla o Harrym Potterovi. Pak si uvědomila, že nemá dost peněz a váhavě ji vrátila do police. Dostatečně ji nezasunula, a tak kniha přepadla přes okraj do terárka, co tam bylo. Šly jsme spolu za jednou prodavačkou a přiznaly se. Řekla, abychom to nechaly být, že si s tím poradí. Velice si vážím jejího smyslu pro humor a těším se, až zase spolu vyrazíme ven, třeba zase vzdělávat chameleony a pakobylky.

Patricie

Moje kamarádka je veselá a moc krásná. Potkaly jsme se na hřišti. Známe se už dva roky, a dokonce jsme se i navštívily. Má pětiletého brácha. Jmenuje se Igor. Chodíme spolu na tancování, což mi z počátku nešlo, ale ona mi pomohla, abych to zvládla. Osobně se mi věnovala. Jsem jí za to moc vděčná. Je moc hodná. Jednou jsme šly na procházku a potkaly jsme kotě. Mělo blechy. Bylo jí ho líto. Tak si ho vzala domů - do dneška s ní žije. Taková dobrá je ta moje kamarádka.

Mělo blechy. Bylo jí ho líto. Tak si ho vzala domů - do dneška s ní žije. Taková dobrá je ta moje kamarádka.

Julia

Člověk, kterého jsem se rozhodla charakterizovat, je moje velmi dobrá kamarádka Kačka. Je jí 15 let a žije se svou rodinou kousek od našeho domu, i díky tomu se známe už od dětství. Chodily jsme do stejné školky i na základku. Měří asi 160 cm, má sportovní postavu. Chodí se mnou totiž na atletiku, a občas dokonce do posilovny. Oči, zpravidla schované za dioptrickými brýlemi, má hnědozelené barvy. Má delší hnědé vlasy, které jí spadají na ramena, a tak zakrývají její trochu odstáté uši. Má velice dobrý vztah k lidem. Když vidí, že někdo potřebuje pomoci nebo poradit, neváhá a snaží se jejich problém vyřešit. Je velmi spolehlivá, dochvilná a pracovitá.

Ester

Valentýnka

Moje nejdražší, nejkrásnější maminko,

jak je těžké říct, co pro mě znamenáš. Pláču a bolestně vzpomínám na naše poslední chvíle s láskou. Moc tě miluji! Jsi tak starostlivá a pracovitá. Děláš pro mě první poslední. Ať jsi zdravá, šťastná a milovaná!

S láskou Tvá dcera

Válka gangů

Aneb čtyři na gauči

V rámci vylepšování relaxačních zón se ve druhém patře objevil nový čtyřmístný gauč. Preventisté se rozhodli mezi boxovacím pytle a právě pohovkou. Někteří propagátoři bojových sportů byli tedy tímto rozhodnutím logicky zklamáni. Ne tak naši žáci. Svou vášeň pro MMA realizují přímo na gauči. Starší žáci se rozdělili do několika klanů či dokonce gangů. Na stěnách se začínají objevovat jejich identifikační značky, ale největší zápasy pochopitelně probíhají přímo na gauči. Který gang získá dominanci? Vzrostlí devátáci, či úskoční šestáci? A co teprve fremeni z řad sedmáků se svými sonickými zbraněmi? Kvasí dokonce myšlenka, že by se vytvořily gangy napříč ročníky. Po chodbách se šušká o gangu Břitev, Queens, Outlaws a Triád. Dozory na chodbách bylo zaznamenáno, že gauč je využíván i mimo přestávky. Spolu se školníkem jsme hledali nějaké zařízení, které měří dobu „posedu“. Zatím jsme je neodhalili. Učitelé se dohadují, kolik asi hodin musí ten který gang na gauči prosedět, aby vyhrál dominanci vybraného měsíce. Počítá se i posed po skončení výuky? A posed o prázdninách? „Rozhodně než školu zamkneme, důkladně ji prohledáme. Ještě aby nějaký vyuk tu proseděl celé velikonoční prázdniny!“ komentuje ředitel.

STALO SE

STŘÍPKY Z DĚNÍ VE ŠKOLE

NA 30 000 LET NEVYPADÁ ŠPATNĚ

S druhým stupněm jsme koncem února vyrazili za nejkrásnější ženou paleolitu do Národního muzea. Dějepisáři, a konečně i výtvarkáři, neopomenuli poznamenat, že vkus se vyvíjí a že pravěké módní výstrelky dnešní mladíky zřejmě neosloví, dívky neinspirují. Objevila se dokonce myšlenka, že se možná jednalo o magický dar, který měl ženu zbavit přebytečných kil, načež kdosi podotkl, že na 30 000 let nevypadá tak docela k zahození.

JARO JE TADY!

Možná se ještě nevrátili čápi. Možná že jezevci jsou stále ještě zalezlí ve svých norách, ale o tom, že přišlo jaro, už nepochybuje snad nikdo. Všude rozkvetlé sakury, trnky a špendlíky, závěje fialek a bledulí. Dokonce naši žáci byli svědky toho, že jejich oblíbenému asistentovi vykvetl vous.

HRAZDA SPADLA, KDOPAK NÁM JI POSTAVÍ

Škola přišla o jednu cvičební pomůcku, jež pomáhá mladíkům alespoň trochu ulevit přebytečné energii. Kdo je tajemným borcem, jenž vyrval deseticentimetrové šrouby? Skrývá se mezi žáky druhého stupně utajený Hulk? „Nedivili bychom se,“ komentovali kantoři.

VESELKA NA VRCHOLU

Žáci přicházející na naši školu, bývají překvapeni, že v budově nemáme klasickou tělocvičnu. Neutíší totiž o revoluční koncepci našich tělocvikářů, kdy tělocvičnou je celá budova, ba celá Praha. Turisté tak mohou pokyvovat bradami nad našimi běžci, bruslaři a basketbalisty v blízkém okolí školy. Naposledy jsme do průpravy veseloškolských cvičenců přidali horolezectví, a to rovnou bez jisticích lan, magnézia a kyslíku.

ZÁHADA MIZEJÍCÍCH PRKÉNEK ROZLUŠTĚNA

Celá sborovna si celé měsíce marně lámala hlavu nad tímto tajemstvím. „Jsou zatím bacily,“ vysvětluje anonymní svědek. „Jeden žák má obsesivní potřebu dezinfikovat prkénko před každým použitím, nicméně čisticí prostředky jsou zamčeny ve vedlejší kóji. No a jak tam leze, stoupne si na prkénko a to praskne. Měl by tam být žebřík, at' si tam každý, kdo potřebuje, doleze.“

POŘÁD KOPOU

Pro herní vášně našich borců jsou chodby naší školy příliš úzké, a proto vyrazili na čerstvý vzduch. Řediteli nezbývá, než začít shánět sponzora na pořádný zelený koberec. V zákulisí již probíhají rozhovory se Spartou, zda by se pro tragické prohře s Liverpoolem nechtěla zbavit onoho nešťastného trávníku.

Namalováno
Výběr z výtvarných prací žáků

